

Szeged 1862 X 30.

T. Arany János urnak

Leaplár Benedekék, üdvös!

J. Kátnak tegnap vettem böcsös soraira tietek
erennel válaszolni, és pedig főleg a dolog lénye-
gére fejezve „amen”-nel, vagy, ha szabad, kül-
földiesködni, tout ce, que Vous voulez, et qu'il est
possible: -

Mióta Kátné Toldi-ját ismerem: meglehetősen tudom,
mije Arany J. a magyar irodalomnak. És a magyar
Aranyhoz, úgy látom, mindaddig nem fért hozzá,
bár mit mondjon is az ifjabb nemzedék, s bármily
tanoknak emeljen is káfolót az újabb polgárosodás,
mellynek ellenében nem féndékom ugyan a vakoná-
dók gyarló seregét fejezve, és amúgy öntudatlanul
még a nagyidai cigányok némi takaratlanágait is
számnyai fejérséget vallani: hanem az igaz valót,
a tagadhatlan érdemet minden kitelhető büszgalom-
mal becsülni s erélyesen hirdetni hatáfini kötelet

szénel

tartom s mások által is slyanul ismertetni ohaj-
lom. -

E nyilatkozatom nyomán nem fog társ hitvány tőm
jénergetésnek látszani; ha öföntén kimondom,
hogy Arany J. vállalatá mellett fölhívás nélkül
is szivesen buzgólok; mert tudom, hogy mit
akarhat A. J. a nemzeti mivelődés terén tenni.
Kétnek nagybőcsü bizalma csak fokszorokhatja
vállalatá iránti öfönté részvétemet.

Nem tudom, lehetek-e, vagy mennyiben bírok lenye-
kö lenni a „Köszöri” tartalma érdekösítésében; -
mert noha 20 év óta karcolgatok holmit ide is oda
is; de azért az irói díjnévre nem tartottam igényt.
Mind e mellett örömezt igérközöm, hogy, a mit
nemzeti szellemiunt említésére üdvösnek vélek,
Kétnek lapja modorában nyilvánítani a „Köszöri”
hasábjainak igénytelenebb öfátályzataiban közzé
tenni igyekszem. Lehet, hogy társadalmi közlésék,
vagy ismeretsi s bírálzó cikkekkel vagy hel-
lénből fordítandó mutatványokkal Köföntöl be a
megnyit díjterembe, és pedig nem számítva aranyol-
ra, inkább Aranyért és azért, a mitől aragnál értékö-
sebb vagyonunt gyarapít. - Csak valamelly meglepö

masszoka körülmény bírhatna anyagi jutalom igényére, -
mit ^{ha} az égi Gondviselés távol tart tőlem: nélkülözni tudva
megférök frük viszonyaimmal is csekély körömben. A díja-
zás ügye e tekintet nem lényegös dolog nézem, csak
kivételös esetben és a körülményekhez képest fognam
erre tekintetbe venni. Különben is az 1000 előfizető nem
könnyen varázsolható össze. Kéjszemből ohajtóm, hogy tíz
száz annyi legyen. Rajta is leszek, hogy fraponissam.

Ha t. Köt. úgy gondolja, hogy a „Károcsányéki G.”
vagy „Arpadfi G.” vagy „C. S. G.” jegy obscuritása nem
vet homályfoltot a „Köszönetre”: akármellyiket rendel
kötésére bírom - tetpése frerint.

Még egy kéréssel terhelném t. Kötet. Nem sokára egy
csomó tájfró gyűjteménye fogor a m. t. Akadémia
hoz juttatni. Nem tudom, mennyiben veszi fraxnát
a t. akadémia; de legalább frerte frerástól s elhanyagá-
tól megmentve kívánám viffa azon esetben, ha ott
frürség nincs veá. - Nem ok nélkül emlitem föl ezt,
s kérem t. Kötet is ez ohajtásom érvényesítésére.

Fogadja t. Kötet öfrante tiszteletem nyilvánítá-
sával benső réfrvitem ismételt ígérteél.

Isten áldása sikerítse hazafiúi nemes törek
véseit. -

